

حکمت

امام علی (ع)

کینه، کارهای نیک را از بین می برد.

غزلالحکم

دو پهلوی

۲۶ هزار روستا برای ۳۷ خانواده!

روایت‌های شفاهی بسیاری درباره اسطوره‌سازی از خاندان پهلوی وجود دارد؛ روایت‌هایی که هیچ استناد تاریخی درباره با آن وجود ندارد. در این ستون قرار است نگاهی به برخی از این روایت‌ها با ارجاع به منابع موجود رسمی بپردازیم.

در مهرماه ۱۳۱۰ ش، قانون مستغلات انتقالی و خالصه؛ در دی‌ماه ۱۳۱۲ ش، قانون فروش خالصات؛ در فروردین ۱۳۰۴ ش و ۱۳۱۶ ش، قانون مربوط به خالصات خوزستان و در آبان‌ماه ۱۳۱۶ ش، قانون فروش خالصات اطراف تهران به تصویب رسید و به مرحله اجرا گذاشته شد. در نتیجه این قوانین، تمرکز شدید زمین در جهت خاندان پهلوی و زمین‌داران بزرگ انجام گرفت (۲۶ هزار ده به ۳۷ خانواده تعلق داشت). به این ترتیب، مجموع زمین‌هایی که به رضاخان انتقال یافت، با اقدامات ثبتی به نام او ثبت و برای آنها سند مالکیت رسمی صادر شد.

در کل، در دوره ۱۷ساله سلطنت او، بالغ بر ۴۴ هزار سند مالکیت به نام او صادر شد. احمد فاروقی، ایران بر ضد شاه، ترجمه مهدی نراقی، سپهبد، تهران ۱۳۵۸، ص ۴۹/ گذشته چراغ راه آینده است، پژوهش از جامی، ققنوس، تهران ۱۳۷۷، ص ۹۵/ محمود طلوعی، پدر و پسر، ناگفته‌ها از زندگی در روزگار پهلوی‌ها، نشر علم، تهران ۱۳۷۲، ص ۲۴۵/ نعمت‌ا... قاضی (شکیب)، علل سقوط حکومت رضاشاه، نشر آثار، تهران ۱۳۷۲، صص ۱۳۷، ۱۳۶ به نقل از خاطرات سلیمان بهبودی/ کتاب مفاسد خاندان پهلوی، شهلا یختیاری، مرکز اسناد انقلاب اسلامی

خبر روز

موزیان امدادگر!

موش همیشه برای ما به عنوان حیوانی موزی شناخته می‌شد؛ حیوانی که به آزارگری برای انسان ما معروف بوده است. اگر به جوی‌های تهران نگاه کنیم متوجه می‌شویم هر سال به حجم این آزارگرهای خیابانی افزوده می‌شود اما حالا نقش آنها با تغییری شگفت به امدادگر ارتقا یافته است! هرچند نه هنوز در ایران! گزارش تازه سری‌ان‌ان حکایت از این دارد که پروژه‌ای در حال انجام است که موش‌ها در هنگام زمین‌لرزه حوادث طبیعی این چنینی به کمک زیرآوارمندگان بروند. این پروژه که توسط سازمان غیرانتفاعی بلژیکی APOPO طراحی شده موش‌ها را به کوله‌پشتی‌های کوچک دارای فناوری پیشرفته مجهز می‌کند تا به امدادگران برای کمک‌رسانی به بازماندگان میان آوارکمک‌کنند و عملیات جست و جوموفقیت‌آمیزتر از قبل صورت بگیرد.
دونا کین، دانشمند تحقیقات رفتاری ومدیر این پروژه می‌گوید: «موش‌ها کاملاً کنج‌گاو هستند و دوست دارند کاوش کنند و این ویژگی برای جست‌وجو و نجات بسیار مهم است.» کین می‌گوید علاوه بر روحیه ماجراجویانه، جنه کوچک و حس بویایی عالی موش‌ها، آنها را برای مکان‌یابی اشیاء در فضاهای تنگ به زمینه‌ای عالی تبدیل کرده است. موش‌ها درحال حاضر برای یافتن بازماندگان در یک منطقه شبیه‌سازی‌شده فاجعه، آموزش می‌بینند. آنان ابتدا باید فرد مورد نظر را در اتاقی خالی پیدا کنند، یک سونوج روی جلیقه خود را بکشند تا صدا ایجاد کنند و سپس به پایگاه بازگردند، جایی که با یک هدیه به آنان پاداش داده می‌شود.

نگاه

روزی پربرتک

هرچند حالا و این روزها فروشگاه‌های بزرگ دارند یکی یکی مغازه‌های محلی کوچک را می‌بلعند اما همچنان در محلات مختلف حتی شهرهای بزرگی همچون تهران کاسبیانی هستند که باور دارند خداوند روزی‌رسان است و با روی خوش و گشاده به کاسبی مشغولند.

نمونه یکی از این افراد در قاپ دوربین مجید آزاد، عکاس روزنامه جام‌جم ثبت شده است، فردی که به گفته خودش بیش از نیم‌قرن است روزانه پشت دخل مغازه‌اش می‌نشیند و به گفته خودش کار مشتری را راه می‌اندازد.

اعتراف پشت میکروفن!

اتفاقات چند هفته اخیر در ایران و البته بیرون از مرزهای این سرزمین حقیقت‌های بسیاری را پیش چشم آگاهان آورده است. شاید پیش از این اتفاقات وقتی حرفی از نیت دشمنان این کشور گفته می‌شد برای برخی شهروندان در حد یک تئوری یا فرضیه باقی می‌ماند اما حالا وضعیت به گونه‌ای است که به راحتی این فرضیه‌ها رنگ واقعیت به خود گرفته است. این موضوع بیرون از ایران و میان جمعیت ضدانقلاب و برانداز واضح و آشکارتر است. ویدئوهای منتشرشده از تجمعات گاه‌به‌گاه براندازان در شهرهای مختلف

اروپایی گواه این موضوع است. نمونه‌اش این ویدئو که حساسیت جماعت برانداز را به «ناموس» نشان می‌دهد؛ نیت آنها از اغتشاشات در ایران و خیال خام براندازی رسیدن به چنین مفاهیم و خواسته‌هایی است، خواسته‌هایی که بی‌تعارف دارند فریاد می‌زنند.

کیوارکد را اسکن کنید

پرسه

به سرخی پرچم

«امنیت» بنیادی‌ترین نیاز هر جامعه و مهم‌ترین عامل برای دوام زندگی اجتماعی به‌شمار می‌رود و از این‌رو از گذشته‌های دور، مورد توجه صاحب‌نظران و نظریه‌پردازان هم بوده است.

ماندگاری جوامع در گرو امنیت است و در نبود آن، هر ج‌ومرج و آتارشی، واقعیت صحنه خواهد بود. این‌گزاره شاید بیشتر از هر زمان دیگری در این روزها به چشم می‌آید، حادثه تلخ حرم شاهچراغ (ع) نمونه آشکاری از پیامدهای ناامنی در یک جامعه است. همواره بدخواهان این سرزمین هرصدم فرصتی بوده‌اند تا از ضعف‌های شکل گرفته به این سرزمین آسیب برسانند و حادثه

حرم شاهچراغ (ع) مصداق بارز این اتفاق است. البته که باید بدانیم ما حالا امنیت را مدیون کسانی هستیم که برای حفظ ایران عزیزمان از جگرگوشه‌های خویش گذشتند.

کیوارکد را اسکن کنید

نگاهی به برخی لحظات ماندگار مارادونا به بهانه تولدش

ماندگار همچون دست خدا!

جام جهانی جوانان (سال ۱۹۷۹)

مارادونا که برای جام جهانی ۱۹۷۸ به دلیل این‌که زیادی جوان بود، توسط کارلوس منوتی خط زده شد. با این حال سال ۱۹۷۷ وقتی فقط ۱۶سال داشت، اولین بازی ملی‌اش برای آرژانتین را انجام داده بود. منوتی هم او را برای تیم ملی جوانان آرژانتین انتخاب کرد و به زاین برد. در مرحله گروهی لهستان، اندونزی و یوگسلاوی را بردند و مارادونا سه‌گل زد. الجزایر را در یک چهارم نهایی با پنج‌گل تحقیر کردند. سپس نوبت به اروگوئه رسید و مارادونا در آن دیدار هم گل زد تا این‌که شوری را در فینال ۲ بر یک بردند و دیه‌گو سومین گل را زد. دیه‌گو در آن مسابقات توپ طلایی را برد و بهترین بازیکن شد.

یک چهارم نهایی جام جهانی (۱۹۸۶)

پیتر بردزلی هنوز آرزو می‌کند کاش مارادونا را همان جا در میانه‌های راه زده بود اما دیه‌گو رفت و با سرعت به دروازه رسید. ضربه آهسته‌اش هم در نهایت درون دروازه رفت تا «گل قرن» به‌ثمر برسد اما گل اول عجیب‌تر و تاریخی‌تر بود. با همان قد کوتاه جهشی بلند کرد و بالاتر از پیتر شیلتون توپ را به درون دروازه فرستاد. علی‌بن‌ناصر، داور تونسسی اصلاً متوجه نشد مارادونا با دست‌گل زده. این‌گل بعدها به «دست خدا» معروف شد. در نهایت آلبی سلسله آن بازی را ۲ بر یک برد و به نیمه‌نهایی رفت و در نهایت هم قهرمان شد.

اسکودتوی دوم ناپولی (۱۹۹۰)

دوفصل متوالی ناکامی مقابل تیم‌های میلانی و درنهایت انتقام‌گیری، ناپولی که یک فصل پایین‌تر از میلان و یک فصل پایین‌تر از اینتر قرار گرفت و اسکودتو را از دست داد، به دومین اسکودتو با مارادونا رسید.

دیه‌گو با ۱۶ گل بهترین آمار خودش در سری A را فصل ۱۹۸۹-۱۹۹۰ ثبت کرد. او که هفت پاس‌گل، از جمله دو پاس‌گل در بازی حساس مقابل میلان داشت، فصلی استثنایی را سبزی کرد. او ۱۰ گل در ۱۵بازی آخر زد تا نقش اصلی در مسیر قهرمانی را ایفا کند. دو گل او در دیدار مقابل یوونتوس ماندگار بود. ناپولی پس از آن فصل دیگر قهرمان سری A نشد.

آرژانتین – یونان، مرحله گروهی (۱۹۹۴)

پیش از این‌که تست «اقدربین» مارادونا مثبت درآید که او هم مربی شخصی‌اش را مقصر قلمداد کرد، یونان و نیجریه را در جام جهانی ۱۹۹۴ شکست داده بودند. پیروزی مقابل نیجریه آخرین بازی مارادونا برای تیم ملی کشورش بود. پیش‌از آن، ستاره ۳۴ ساله آلبی سلسله نمایشی خیره‌کننده مقابل یونان داشت. باتیستوتا در آن بازی هت‌تریک کرد و مارادونا هم یک‌گل زد؛ آخرین لحظات خوشی که مارادونا در تیم ملی آرژانتین دید. برای یک اسطوره روش بدی برای خداحافظی بود. آرژانتین بدون مارادونا را هم در دور بعد رومانی حذف کرد و به خانه فرستاد.

